

6. POSLEDNÍ DNY A MY

OPAKOVÁNÍ

V šesté kapitole Daniela už Babylón zanikl a vlády se ujala říše Médo-perská. První kapitola uvádí jako jejího panovníka Kýra. Možná, že se proto budete divit, že na začátku 6. kapitoly je zmínka o Darjavešovi. Kýros byl perským generálem, který vedl útok na Babylón, Darjaveš byl médským králem. Erzy však Peršané nabyli vrchu a Kýros se stal nejvyšším panovníkem říše, které však začala panováním Darjaveše.

„Darjaveš médský se ujal království ve věku šedesáti dvou let. Darjavešovi se zalíbilo ustanovit nad královstvím sto dvacet satrapů, aby byli po celém království.“ (Da 6,1.2)

Když Darjaveš dobyl Babylón, okamžitě s Kýrem reorganizovali vládu. Když jeden národ porazí jiný, je jisté, že změní řád jeho správy. V takovém případě je změna nutná. A přesně totéž se odehrálo poté, co Médové a Peršané porazili Babylón. Rozjeli mohutný reorganizační program. Aby se ho podařilo dosáhnout, zvolili tři říšské vládcy, kteří stáli nad sto dvaceti knížaty. Satrapové měli určený geografický úsek říše. Každý z nich byl zodpovědný za dodržování zákonů a řádů ve svěřené oblasti a rovněž za vybírání daní a příspěvků pro královské účely

Je velmi zajímavé, že Daniel byl zvolen za jednoho říšského vládcy. Byli tři, ale Daniel mezi nimi zaujímal první místo. Každý ze sto dvaceti satrapů byl zodpovědný jednomu ze dvou říšských vládců, kteří byli zodpovědní Danielovi. Znamená to, že po králi byl Daniel nejmocnějším mužem v celé říši.

V celé historii neznám případ, kdy by se stal ministerský předseda poraženého národa ministerským předsedou národa vítězného. Je to možné? Zdá se to být poněkud zvláštní. A přece, Daniel byl tak zásadním mužem, tak hluboce zakotvený a odevzdaný pravým zásadám, takové bezvýhradné věrnosti, že Darjaveš i Kýros v něm našli muže, potřebného pro novou vládu. Pochopili, že vláda bez něho by byla slabá.

ČESTNÝ MUŽ

Ve třetím verši nacházíme zvláštní myšlenku, bude dobré se na ni důkladněji podívat:

„Nad nimi ještě tři vezíry, z nichž jedním byl Daniel. Jim tyto satrapové podávali hlášení, aby král netrpěl škodu.“ (Da 6,3; ČSP)

Co to znamená, že se král neměl utrpět škodu? Při starověkých soudech bylo běžně úplatkářství, vydírání a podvody. Většina těchto pohanů myslela sobecky jen na sebe. Oněch sto dvacet satrapů, kteří shromažďovali daně a příspěvky pro krále, si část peněz ponechávali a obohacovali se na úkor krále. Namísto toho, aby předali všechny prostředky králi, platili většinu svých vydání z vybraných peněz. Vedli falešné záznamy a žili si v palácích.

Daniel měl na starosti kontrolu záznamů, jestli jsou vedeny přesně, aby se plnila královská pokladna. Danielova poctivost, věrnost a láska k pravdě působila na tyto pohanské správce. Proto byl Daniel vyvýšen na tak prominentní místo v Médo-perské říši.

V srdcích Danielových spolupracovníků však brzy začala hlodat závist a žárlivost. Třetí verš nám odhaluje příběh dál:

„Daniel pak vynikal nad říšské vládce i satrapy, neboť v něm byl mimořádný duch. Král ho zamýšlel ustanovit nad celým královstvím.“
(Da 6,4)

V Danielovi byl mimořádný duch. Daniel své náboženství nenosil jako převlek, který by oblékal a odkládal jako oblek, Text neříká, že by byl formálně věřící, ale že v něm byl mimořádný duch. U Daniela to nebylo pokrytectví. Náboženství pro něj nebylo vnější příkrývkou pro vnitřní zkaženost. Měl skutečně mimořádného ducha.

VNITŘNÍ PROMĚNA

Podívejme se nyní společně do knihy proroka Ezechiela. Ezechiel byl Danielovým současníkem a právě tento muž zapsal krásné Boží zaslíbení:

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“ (Ez 36,26.27)

Mnoho našich současníků dnes považuje za náboženství něco, co jím vůbec není. Pravé náboženství znamená víc než pouhé vyznání víry nebo předstírání. Je nerozlučně spojeno se srdcem. Pravé náboženství není jen okrajovou záležitostí, ale prýští zevnitř.

V Danielovi byl mimořádný duch. Zaslíbení Písma tvrdí, že nás Bůh promění zevnitř. Dá nám svátého Ducha a tam, kde vládla nenávisť, bude vládnout láska. Když nás ovládala závist, nahradí ji dobrota. Pozici kritiky změjí v laskavá slova. Podstata křesťanství, základ náboženství není vnější, ale vnitřní záležitostí. A zevnitř proniká navenek. Jestli je pramen v srdci vyčištěný, pak budou řeky života křišťálové.

Nosíš své náboženství jako vnější oděv, anebo Duch svatý ve tvém životě už vykonal ten božský zázrak? To, co nabídnul tenkrát Danielovi, nabízí v této chvíli i tobě. V Danielovi byl mimořádný duch, proto byl i jeho vnější život správný. Protože se něco odehrávalo v něm, byly i jeho činy v souladu s Božím zákonem. Byl to muž proměněný zevnitř.

Svět už nepotřebuje lidi, kteří halasně pronášejí vyznání víry. Dnešní svět už vůbec nepotřebuje víc náboženství. Potřebuje však muže a ženy proměněné svatým Duchem. Nepotřebuje přetvářku, ale přeměňující moc Ducha, kterého Bůh udělal Danielovi. Bůh ho dal tenkrát Danielovi a dá ho dnes i tobě.

REAKCE - PROTIVENSTVÍ

Ona zázračná změna v Danielově životě vzbudila na straně satrapů negativní reakci.

„Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali.“ (Da 6,5)

V srdcích satrapů začala narůstat žárlivost. Velmi pozorně Daniele sledovali. Když večer odešel ze své kanceláře v paláci, vešel tam jeden z jeho společníků a otevřel hlavní účetní knihu, aby prozkoumal záznamy uplynulého dne. Kolik peněz přišlo a kolik bylo dáno králi? Nenechal si Daniel část pro sebe?

Protože sami byli hrabiví, mysleli si: „Kdybychom Daniela dost dobře znali, určitě bychom ho nachytali.“ Prohlíželi znovu jeho knihy, přepočítávali sumy, kterými disponoval. Je to správně? Nepoužívá královských prostředků pro to, aby sám jezdil na královské projížďky a víkendy? Nenechává si za královské peníze vykládat koberci i stěny svého bytu, nepořizuje si plyšem obložený nábytek? A jaký je jeho soukromý život? Jak tráví svou dovolenou? Kdybychom všechno dobře sledovali, pak bychom určitě našli něco, zač by mohl být odsouzen. Myslím si, že mu otevírali poštu, porušovali pečeti na dopisech, četli jeho dopisy. „Komu to píše? Není to vyzvědač? Musíme proti němu něco najít.“ Znovu se prohrabovali v jeho korespondenci. Nic, byl spolehlivý a věrný.

Když spolu hovořili o Danielovi, hněvali se čím dál víc. Zjistili, že Daniel je bezvýhradně věrný a navzdory všemu hledání nemohli vyrukovat s tím, s čím vyrukovat chtěli. Nemohli ho dostat srovnáním se svými zfalšovanými záznamy výdajových knih. Zde nebylo možné ho napadnout.

Začali tedy přemýšlet o jiném způsobu, jak by se mu dostali „na kobytku“. „Je jen jedna cesta, kterou můžeme použít,“ řekli si. „Nechat vyjít zákon, který by Daniele přinutil neposlouchat jeho Boha.“

„Proto si ti muži řekli: ‚Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha.‘“ (Da 6,6)

Ti, kteří budou žít v době konce, budou rovněž prožívat Danielovy zkušenosti. Danielův život byl podroben zkoušce a velmi pečlivému průzkumu. Státníci přiměli vedoucí osobnost k vydání zákona, ale Daniel stál před vládou médo-perské říše bez chyby, zůstal věrný Božímu zákonu. Pamatujme na tyto skutečnosti. Vždyť v Danielových proroctvích je nám zjeveno i něco z posledních dnů historie země.

NASTRAŽENÁ LÉČKA

„Říšští vládcové a satrapové se shlukli ke králi a naléhali na něj: „Králi Darjaveši, navěky buď živ! Všichni královští vládcové, zemští správci a satrapové, královská rada a místodržitelé se uradili, abys královským výnosem potvrdil zákaz: Každý, kdo by se v údobí třiceti dnů obracel v modlitbě na kteréhokoli boha nebo člověka kromě na tebe, králi, ať je vhozen do lví jámy. Nyní, králi, vydej zákaz a podepiš přípis, který by podle nezrušitelného zákona Médů a Peršanů

nesměl být změněn." Král Darjaveš tedy podepsal přípis a zákaz." (Da 6,7-10)

Satrapové tvrdili, že se sešli všichni vládcové a knížata. Byla to lež, protože Daniel mezi nimi nebyl. Vzbudili u krále dojem, že se na tom všichni sjednotili. Aby to byla pravda, musel by být mezi nimi předseda, muž číslo jedna, Daniel. Ten však s nimi nebyl. Nezúčastnil se diskuse, kde se domlouvali, že se každý má po dobu třiceti dnů se vším obracet jen na krále Darjaveše. Jeden jejich hřích je vedl ke druhému. Hrabivost je vedla ke lži a společně pak k zapečetění dekretu, který měl zničit Daniela.

Lidé si myslí, že s hříchem si lze zahrávat. Lidská mysl má tendenci hřích rozumově omlouvat: „To přece není tak zlé.“ Je velmi pravděpodobné, že i činitelé médo-perské říše takto uvažovali: „Podívejte, král Darjaveš je čím dál bohatší. Vidíte, v jakém už žije paláci? Určitě mu neuškodí, když si několik set šekelů použije pro sebe.“ Jejich hrabivost je vedla k tomu, že si začali z královských prostředků platit své útraty, pak je konspirace vedla ke lži a ta vyvrcholila vydáním zákona ke zničení Daniela. Hřích je nebezpečná, zlá věc. Jakkoli malý, zanedbaný hřích, se kterým si zahráváme a hýčkáme ho, plodí další a další hříchy, stále víc roste. Je podobný nenápadnému ložisku rakoviny,, které je později smrtelné. Jediný způsob, jak se ho zbavit, je dovolit nebeskému Chirurovi, aby použil meč Ducha a provedl duchovní řez, kterým hřích odstraní.

SOUVISLOST S DOBOU KONCE

Pozorujme, co se stalo. Byl vydán královský zákon, který měl Daniela donutit k neposlušnosti vůči jeho Bohu. I v posledních okamžicích dějin světa bude vydán královský dekret, který bude chtít ovládnout Boží lid. Rád bych porovnal Daniela 6,5.6 s výrokiem knihy Zjevení. Nejprve sledujme výrok prorocství Daniela o samotném Danielovi:

„Tu se říšští vládcové a satrapové snažili nalézt proti Danielovi záminku ohledně jeho správy království, ale žádnou záminku ani zlé jednání nalézt nemohli, neboť byl věrný. Žádnou nedbalost ani zlé jednání na něm neshledali. Proto si ti muži řekli: ‚Nenajdeme proti Danielovi žádnou záminku, ledaže bychom našli proti němu něco, co se týče zákona jeho Boha.‘“ (Da 6,5.6)

Výnos, který vydal král Darjaveš, má shodné rysy s dekretem krále Nebúkadnesara z Daniele 3. kapitoly:

1. Oba jsou rozsudkem smrti.
2. Vydali je nejvyšší vládcí.
3. Oba jsou předobrazem pronásledování doby konce, jak je načrtla 13. kapitola knihy Zjevení.

Mezi výnosy v Da 3 a Da 6 jsou rozdíly, které budou zkombinovány ve výnosu posledních dnů:

1. Ve třetí kapitole bylo zkušebním příkázáním druhé, zatímco v šesté kapitole bylo základní zkouškou příkázání první.
2. Ve třetí kapitole to byla nezkratná pýcha jednotlivce - panovníka, která vedla k vydání výnosu. V šesté kapitole to byli nejbližší královi rádci, kteří se spikli proti Božímu vyvolenému.

3. Ve třetí kapitole nařízení mělo vést k jasnému provinění proti Božímu přikázání. V šesté kapitole nařízení nevedlo ke konkrétnímu přestoupení Božích nařízení, ale dotýkalo spíše Danielova modlitebního vztahu k Bohu.

V posledních dnech se zase stane jedno přikázání Božího zákona ústředním zkušebním bodem. Znovu budou zákonodárci působit na světské panovníky, aby vydali zákon, který bude pod rouškou dobra pro stát potlačovat bohoslužbu. Cílem těchto opatření bude přerušit vztah jednotlivců s Bohem. Kniha Zjevení popisuje Boží lid žijící v době konce. Povšimni si spojitosti mezi jejich a Danielovou zkušeností:

„Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony.“ (Zj 14,5)

Našli na Danielovi jeho současníci chyby? Ne. Bůh bude mít vždycky skupinu lidí, kteří mu budou věrní. V jejich srdcích je jedna touha – poslouchat Boha. Kniha Zjevení představuje skupinu lidí, kteří byli proměněni moci Ducha svátého a zachovávají z lásky Boží přikázání. Zachovával Daniel Boží přikázání? Ano. Kdyby se našla při Danielovi jen jediná chyba, dotýkala by se jeho vztahu k Bohu, jeho poslušnosti Božích přikázání. V posledních dnech bude Boží lid podroben prošetřování ze strany nepřátel, ale z Jeho milosti a moci bude neochvějně poslušen Božímu zákonu.

Ve Zjevení 13,15-17 se objevuje překvapující shoda mezi tímto textem a šestou kapitolou knihy Daniel. Ve skutečnosti vládne takováto shoda mezi celou knihou Daniela a celou knihou Zjevení. Danielovo proroctví je knihou Zjevení odpečetěno a proroctví Zjevení jsou vykládána knihou Daniela:

„Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou. A nutí všechny, malé i velké, bohaté i chudé, svobodné i otroky, aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch, aby nemohl kupovat ani prodávat, kdo není označen jménem té šelmy nebo číslicí jejího jména.“ (Zj 13,15-17)

Dnes večer nemám v úmyslu diskutovat, koho představuje šelma nebo její obraz. Chtěl bych se zaobírat principy. Dříve než se člověk zabývá detaily, je nutné studovat principy. Problém v době Danielově, jak to můžeme sledovat, byl v uctívání Darjaveše místo uctívání pravého Boha. V jeho době se chytrí státníci pokusili spiknutím přimět Daniela, aby porušil Boží zákon a uctíval krále. V posledních dnech tohoto světa, podle popisu knihy Zjevení, bude skupinka lidí, kteří budou v Ježíšově síle zachovávat věrně Boží zákon. Jelikož odmítnou uctívání šelmy, jako Daniel odmítnul uctívání Darjaveše, bude nad nimi viset ortel smrti. Budou ohroženi smrtí a ekonomicky znemožněni. Text říká naprosto jasně, že všichni, kteří se nebudou klanět šelmě, by měli být vyhlazeni. Ať už šelma označuje kohokoli a její znamení představuje cokoli, princip je jasný. Problém spočívá v poslušnosti Božího zákona, stejně jako tomu bylo v době Daniela. Střed problému se zabývá otázkou pravého uctívání.

Vidíš už, že stejně jako lze Danielovi rozumět pouze ve světle doby konce, může ožít i Danielův příběh? Vyprávění o Danielovi v jámě lvů znamená víc než jen příběh pro naše malé děti nebo vnoučata. Tato lekce oplývá duchovními naučeními právě pro mne i pro tebe.

VĚRNÝ SVĚDEK

„Když se Daniel dověděl, že byl podepsán přípis, vešel do svého domu, kde měl v horním pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve.“ (Da 6,11)

Daniel se nepochybně o tomto setkání dověděl. Bylo by velmi těžké neúčastnit se jako ministerský předseda Médo-persie takového setkání, když byli povoláni všichni vedoucí a správci, a ty ne. Určitě by ses divil, proč všichni v tento den opouštějí svoji práci a směřují ke královskému paláci. Cítil by ses osamělý - nebo ne? Všichni vešli do královského paláce, jen Daniel tam nebyl. Seděl doma ve své kanceláři u stolu, nebo se zabýval jinou činností ve své svěřené zodpovědnosti. Brzy se však doslechl o výnosu, který Darjaveš podepsal, že se nikdo nesmí o nic modlit k jinému bohu než k Darjavešovi. Když byl tento dekret králem podepsán, dva vládcové a 120 satrapů věděli, co se záhy stane. Domnívám se, že ve chvíli, kdy král výnos podepisoval, dívali se jeden na druhého a přes stůl na sebe mrkali, usmívali se a spokojeně přemýšleli: „Konečně jsme zahrnuli Daniela do rohu, je u zdi, už nebude moci udělat nic. My ale víme, jak se bude chovat. Půjde se modlit - a jakmile to udělá, máme ho. Budeme mít důkazy, o které jsme tak dlouho usilovali. Už ho brzy dostaneme.“

I Danielovi ten den ubíhal. Nevím, kdy se to stalo, snad bylo poledne. Ale neřekl si, že si najde místo pro modlitbu až večer. On potřeboval stále společenství s Bohem. Nic je nemohlo přerušit. Daniel tedy šel, aby na stejném místě „vylil“ svoje srdce Bohu, jak byl zvyklý - třikrát denně. A špehové mu byli v patách. Malí lidé, špiclové, špehovali Božího velikána, muže neobvyklého formátu, ctihodného člověka, Možná, se se schovávali za keři a pozorovali, jak jde dlážděnými ulicemi, anebo pokukovali v alejích zpoza stromů a slídili, kam jde. Když pak vstoupil do svého pokoje, čekali...

Daniel dobře věděl, že byl výnos podepsán. Mohl si říct: „Já jsem přece výborný pracovník ve vládě Médo-persie a svou službu ještě tak brzy nechci ukončit. Proto se dnes budu modlit někde, v skrytě a potichu.“ Mohl si připomenout biblickou radu: „Ty, když by ses modlil, vejdi do... soukromí.“ Mohl to tak udělat. On však věděl, že nebude-li se modlit jako obvykle, bude lhář. Musel být seznámen s Darjavešovým výnosem. Jeho reakce byla stejná, jak je to formulováno ve Sk 5,29: „Boha je třeba víc poslouchat než lidi.“ Když se zkrříží Boží zákon s lidským, pravý křesťan musí vždy zůstat věrný Bohu. Když se správné biblické přesvědčení člověka střetne se zákony země, věřící se stane raději zločincem, než vládou chráněným hříšníkem.

Daniel proto dělal to, co celé týdny, měsíce, ba celá léta. Poklekl a modlil se.

Když ho uviděli nepřátelé na kolenou a slyšeli jeho modlitbu, věděli, že Daniela dostali. Celí zadýchaní rychle přiběhli ke králi Darjavešovi.

NEUSTÁLÉ MODLITBY V ŽIVOTĚ

Danielovy modlitby nebyly jen sporadickou zkušeností, Nedomlil se v úterý, pak několik dnů přestávka a zase v pátek. Král řekl: „Bůh, kterého, ty stále uctíváš...“ Bylo to třikrát denně. Danielova náboženská zkušenost nebyla přerušovanou zkušeností, Daniel znal Boha a věděl, jak se modlit.

Znáš Boha? Víš, jak se modlit? Okusil jsi, co to znamená pokleknout k modlitbě? Ne lehkovážně a nepravdělně, kdy cítíš, že tvé modlitby

vystupují jen ke stropu. Víš opravdu, jak se modlit, ne jen své modlitby říkat? Je velký rozdíl mezi tím, když svou modlitbu jen řekneme - a mezi tím, když víme, jak se modlit. Malé děti někdy opakuji modlitby naučené. Myslím, že pro děti je to dobré, ale v modlitbě, kdy muž nebo žena klečí a vědí, že jsou ve spojení s Bohem vesmíru, je nesmírná hloubka.

Víš, jak je možné se naučit modlit? Některé věci se můžeme naučit z učebnic. Ale jiné je možné se naučit jen jejich vyzkoušením. Nic ti nepomohou všechny knihy o plavání, které sice mohou výborně popsat plavání na prsa i na znak, pokud nepůjdeš do vody a sám si to nevyzkoušíš. Lidé se učí plavat ve vodě, ne na suché zemi. Nejlepší způsob, jak se naučit modlit, je určit si nějaké místo k modlitbě a tam Bohu otevřít své srdce. Odejdi na klidné místo, vymezi si čas k přemýšlení během dne anebo ve chvíli, kdy se chystáš jít spát, anebo když ráno vstaneš, ale musí to být čas, kdy budeš sám. Čas, kdy neběží televize, kdy ani nezaslechneš zvuk rádia, kdy už jsou děti v posteli a ty jsi schopen sám klečet před Bohem a hledat jej.

O Danielovi je psáno: „Tvůj Bůh, kterého ty stále uctíváš...” To byla pokračující, neustálá zkušenost. Proč se musel Daniel setkat s takovými životními těžkostmi? Proč musel být vhozen do lví jámy? Myslíš, že tam vstupoval v hrůze a strachu, anebo myslíš, že se octl v jámě s důvěrou?

Vzpomeň si, jak jsi ve škole studoval biologii, kde ses učil, že na každý čtvereční centimetr lidského těla působí atmosférický tlak silou 1 kg. Představte si, kdybychom tlak na každý čtvereční centimetr 15 x zvýšili, lidský organismus by byl vystaven tlaku mnoha tun. Jak je to možné, že nás nyní tlak nerozdrťí? Lidské tělo je stvořeno tak, že vnitřní tlak kompenzuje vnější. Během práce srdce, když čerpá krev tepnami a plíce nabírají kyslík a obohacují jí krev, tělo předivně vyrovnává vnější přetlak. Ten nás nerozdrťí jen proto, že je vyrovnáván. Víš, proč tolik lidí umírá na srdeční infarkt? Ve Spojených státech to je ročně asi milión lidí. Příčinou číslo jedna jsou citové stresy. Vyrůstá i počet onemocnění žaludečními vředy. Spousta lidí se nervově zhroutila, rozpadají se manželství. Kdyby nebyl vnější tlak života vyrovnáván zevnitř, je nemožné napětí a stresy zvládnout silou zevně.

Daniel nebyl ušetřen napětí a stresů života ve společnosti, v níž žil, ale vyrovnával je mocí, kterou bral od Boha. Jediný způsob, jak můžeme úspěšně čelit stresům a napětí denního života je přijetí moci k vyrovnání, potlačením stresů mocí, která nepochází z nás.

DOKONALÝ POKOJ

Napětí života ve 20. století je příliš velké, než abychom je dokázali zvládnout vlastní silou. A to bylo tajemstvím Danielova pokoje ve chvílích těžkostí.

„Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá. Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků.” (Iz 26,3.4)

Daniel byl dokonale klidný i v jámě mezi lvy. Stále mu hrozila smrt, ale on spočíval v jistotě Boží ochrany. Vnější tlak byl vyrovnán mocí zevnitř. Jeho mysl se opřela o Boha. Ten, který ho miloval, ho nyní chránil, i když panoval na trůnu vesmíru.

POLAPENÝ KRÁL

Vraťme se zpět do Danielovy knihy. Výnos vyšel a Daniel byl odsouzen. Byl přiveden před krále, jak o tom čteme od verše 16.

„Ti muži se však shlukli ke králi a naléhali na něj: „Věz, králi, podle zákona Médů a Peršanů žádný zákaz ani výnos, který král vydá, nesmí být změněn.“ Král tedy poručil, aby přivedli Daniela a vhodili ho do jámy, v níž byli lvi. Danielovi řekl: „Kéž tě tvůj Bůh, kterého stále uctíváš, vysvobodí.“ Donesli jeden kámen a položili jej na otvor jámy. Král jej zapečetil pečetním prstenem svým a pečetními prsteny svých hodnostářů, aby se v Danielově záležitosti nedalo nic změnit. Pak se král odebral do svého paláce a ulehl, aniž co pojedl. Nedopřál si žádné obveselení a spánek se mu vyhýbal.“ (Da 6,16-19)

Je zde nezměnitelný výnos, který Danielovi zakazoval bohoslužbu a diktoval mu pod tlakem trestu smrti. Uvědomme si, že co se odehrálo tehdy, odehraje se znovu. .

Náhle Darjaveše napadlo, že byl poveden. Uvědomil si, že byl vtažen do spiknutí. Tím, že jako vrchní vládce podepsal výnos, nemohl ho změnit, i kdyby sám chtěl. Jeho pýcha jej dostala na tuto cestu a jeho sobectví jej zadrželo od změny. Nyní už věděl, jak je to špatné, ale už nemohl výnos změnit.

Myslím, že často v životě, uděláme něco špatného a chceme někomu říci: „Lituji, že jsem to udělal, byl bych rád, kdyby se to nikdy nestalo.“ Zasáhne však pýcha a odvrátí nás od toho. A právě to se přihodilo Darjavešovi. Věděl, že vydal výnos, který není v souladu s Boží vůlí. Pochopil, že vykonal nesprávnou věc a že jej zatáhli do mocenského zápasu v jeho samotném království. Když médo-perský panovník podepsal výnos, předpokládalo se, že tak činí na místě bohů, kteří byli neomylní. Kdyby Darjaveš výnos zrušil, znamenalo by to, že není neomylný, ale chybující. Darjavešova pýcha a obava, že by ztratil svou velikost a postavení ve své říši nebo dokonce svůj trůn, jej přiměly, že nezměnil výnos a učinil to, co nebylo správné.

Kolikrát jsme se i my podobně vydali po stopách Darjaveše? Někdy nás od toho, co jámě považovali za správné udělat, když jsme řekli nebo vykonali něco nesprávného, odvrátila naše pýcha a sobectví. Pak jsme šli ve stopách Darjaveše.

Nyní je zajímavé, kde se nachází Daniel. V jámě lvů. Kdo tam byl s ním? Lvi. Kde byl Darjaveš? V paláci. V sametové posteli, s hlavou na saténových polštářích, leží král a poslouchá sladké melodie. O půlnoci si vzal lehké občerstvení, přetáhl před sebe sametovou pokrývku a hlavu položil na saténový polštář. Orchester začal hrát, ale král řekl: „Dnes nechci hudbu, čaj ani zákusky.“ Pak se ve svém královském paláci převracel na posteli. Plný zmatku a smutku. Nemohl usnout.

Kde byl Daniel? Rukou objímal šíji lva, položil si na něj hlavu a pak tvrdě usnul. Není to zajímavé? Daniel v noci spal, ale král ne. Víte, co mi to říká? Když se v myslí pevně spolehneme na Boha, dá nám pokoj i v těch nejtěžších okolnostech. Trvalé Danielovo spojení s Bohem v modlitbách mu dalo sílu, aby dokázal být bezvýhradně poslušný. Jeho poctivost, čestnost a odvaha nám prozrazují jeho odevzdání se Bohu. Písmo nám neslibuje, že budeme vždy zachráněni od těžkosti. Někdy jimi budeme muset projít, ale přitom můžeme zakoušet pokoj. Během těchto chvil můžeme prožívat i radost. Myslím si, že když se Daniel ocitl mezi lvy, byl mezi nimi rád. Nervali se, ale tiše leželi. Bůh poslal anděla, který jim zavřel ústa.

Král se té noci neklidně převrací na lůžku, ale Daniel spí. Kde je zdroj tohoto pokoje? V Danielově odevzdání se Bohu.

BOŽÍ VYSVOBOZENÍ

„Jak se začalo rozednívat, hned za úsvitu, král vstal a chvatně odešel k jámě, kde byli lvi. Když přišel k jámě, zarmouceným hlasem zavolal na Daniela. Řekl Danielovi: „Danieli, služebníku Boha živého, dokázal tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?“ Tu Daniel promluvil ke králi: „Králi, navěky buď živ! Můj Bůh poslal svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili. Vždyť jsem byl před ním shledán čistý a ani proti tobě, králi, jsem se ničeho zlého nedopustil.“ (Da 6,20-23)

Lvi proti andělům, ale andělé zvítězili. Andělé, kteří sestoupili z nebe, zavřeli lvům ústa. Co tobě a co mně řekla šestá kapitola? Co říká naší generací?

Máme tento jednoduchý a hezký příběh vyprávět jen našim dětem, anebo také promlouvá s vážností o době konce? Lvi a andělé – velký zápas mezi dobrem a zlem – gigantický boj mezi mocnostmi dobra a zla. Zde je symbol vesmírného zápasu:

„Buďte strážliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako ‚lev řvoucí‘ a hledá, koho by pohltil.“ (1 P 5,8)

V Danielově době to byl vládce, kterého považovali za neomylného, kdo se svými nejbližšími spolupracovníky vydal výnos, který bohoslužbu pravému Bohu považoval za porušení zákonů země. Hrozba smrti visela nade všemi, kteří by zachovávali Boží přikázání. Daniel, který se podle Božích zákonů řídil, byl vhozen do lví jámy. Boží andělé však spravedlivé vysvobozují a ochraňují.

JISTOTA BEZPEČÍ V KRIZÍCH

Šestá kapitola knihy Daniel společně s knihou Zjevení hovoří jasně o krizi. O té, která přijde v našich dnech. O krizi, která bude vyžadovat Danielovu věrnost. Obstojí v ní lidé, kteří se stali křesťany, aby poznali Boha. Ano, krize přijde! Nový zákon ukazuje, že bude znovu viset nad hlavami Božího lidu hrozba výnosu smrti kvůli bohoslužbě.

„Mějte se na pozoru před lidmi; neboť vás budou vydávat soudům, ve svých synagógách vás budou bičovat, budou vás vodit před vládcem a krále kvůli mně, abyste vydali svědectví jim i národům. A když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. Vydá na smrt bratr bratra a otec dítě, povstanou děti proti rodičům a připraví je o život. Budou vás všichni nenávidět pro mé jméno; ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen. Když vás budou pronásledovat v jednom městě, přechněte do jiného; amen, pravím vám, že nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka.“ (Mt 10,17-23)

Písmo nás učí, že když andělé zavřeli ústa lvům v Danielově době, budou to činit i v době soužení, která leží před námi.

Najděme si Žalm 91. Dává nám naději, důvěru a odvahu do dnů před námi. Nemusíme už dnes propadat malomyslnosti, kvůli budoucím těžkostem. Naopak, můžeme se dívat s jistotou vítězství a ochrany andělů tváří v tvář budoucnosti.

„Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží.“ (Ž 91,9-10)

Daniel měl u Nejvyššího svůj domov. Šadrak, Měšak i Abed-nego svým soukromým modlitebním životem, svou vnitřní bohoslužbou také měli domov u Nejvyššího. Když pak byli vhozeni do rozpálené pece, zastínil je Bůh a oheň se nedotkl ani jejich šatů. I v posledních dnech zde Bůh bude mít lid, který v Nejvyšším nalezne své útočiště.

„Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, přečká noc ve stínu Všemocného. Říkám o Hospodinu: „Mé útočiště, má pevná tvrz je můj Bůh, v nějž doufám.“ Vysvobodí tě z osidla lovce, ze zhoubného moru. Přikryje tě svými perutěmi, pod jeho křídly máš útočiště; pavézou a krytem je ti jeho věrnost. Nelekej se hrůzy noci ani šípu, který létá ve dne, moru, jenž se plíží temnotami, náказы, jež šíří zhoubu za poledne. Byť jich po tvém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc tobě po pravici, tebe nestihne nic takového. Na vlastní oči to spatříš, uzříš odplatu, jež stihne svévolníky.“ (Ž 91,21-8)

Co se přihodilo? Daniel byl vysvobozen ze lví jámy, ač se lvy strávil celou noc. Pak do ní byli vhozeni muži, kteří tam Daniele uvrhli. V poslední krizi vyjde výnos, který bude zakazovat službu pravému Bohu, který bude znásilňovat svědomí, aby lidi donutil porušovat Boží zákon. Nakonec však na vlastní oči spatříme odplatu bezbožných. Jako když dopadaly na Egypt rány a Bůh ochraňoval Izraele před těmito ranami, tak bude znovu Boží lid ochráněn před ranami a vlastním zrakem uvidí odplatu bezbožných.

„Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil; 13 po lvu a po zmiži šlapat budeš, pošlapeš lvíče i draka.“ (Ž 91,9-13)

„Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země.“ (Zj 3,10)

Písmo přirovnává satana k draku i ke lvu. Bůh zaslíbil, že v posledních dnech, v konečném rozhodování, kdy se bude zdát, že budeš vhozen lvům, kdy se bude jevit, že budeš rozerván na kusy, protože chceš zůstat věrný pravému Bohu, JÁ ZAVŘU ÚSTA LVŮM A USMRTÍM DRAKA! Pošlu své anděly, aby tě ochránili. Jak mocný je náš Bůh. Jak předivnou ochranu nám poskytuje!